

LATERNA (11) *sb f*

Oba a oraz e jasne (w tym w pierwszym a 1 r. błędne znakowanie).

sg N laterna (6). ◇ A laternę (2). ◇ I laterną (2). ◇ pl A laterny (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Naczynie ze ściankami ochronnymi, w które wstawia się źródło światła, służące do oświetlenia przestrzeni otwartej; laterna Murm, Mącz; lucerna Murm (9) : O miły panie/ widziałeś oczyma twégo bołtwa w dworze biłkupow żydowłkich/ [...] vbieraiącé fie ku twému ięciu w zbroię/ zażegaiątz laterny/ gotuiątz broń. OpecŻyw 98v; Lucerna. eyn lampe Kágányec álbo láterná. Murm 138, 139; Laternarius, Który laternę nośy. Mącz 185a, 185a; SkarKaz 6b.*

W przen (2) : A miálto ono nye potrzebowało áni łońcá/ áni miefiącá/ áby w nim fwiećily. Abowiem chwałá Páńłka ie ołwiecáłá/ á láterną iego iefth Báránek. RejAp 185, 186.

a. *Latarnia morska (1) : [Aleksander Wielki] Obronę w nim [w mieście Aleksandria] pewną y ozdobną vdziałáł z więżá z iáłnego kámieniá/ thák wyłoká iż łniey widáć ná morze dwieście mil láternę z ogniem/ przez którą fie żeglarze znáczą gdy do portu przyieżdżáią. BielKron 270v.*

2. *n-pers (2) :*

Zestawienie (2): PRAWOWIERNEMV CHRZESCIANINOWI, MARCIN LATERNA, niegodny Káplán y Theolog Societatis IESV, łáłki Bożey/ y w nabożeńłtwie pomnożenia życzy. LatHar +2, 682.

Cf LATERNIA